

καὶ παρησίας σου ὁμολογῶ ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπικρα-
τεῖ, καταπνίγειν πᾶν ἄλλο αἶσθημα, τὸ αἶσθημα τοῦ ἀτο-
μικοῦ συμφέροντος. Οὔτε ὁ κλῆρος, ἀμαθὴς καὶ ἀδιάφορος,
οὔτε τὰ σχολεῖα κατώρθωσαν, νὰ συγκρατήσωσι τὸ ἔθνικόν
αἶσθημα ἀδιάσειστον, καὶ ἐμπνεύσωσι τὸν πύρινον ἐνθου-
σιασμόν, ὅστις θραυεῖ τὰ δεσμὰ τοῦ δούλου. Οἱ ἄνθρωποι
οὔτοι οἱ δυστυχεῖς οὐδένα εἶχον κατὰ τοὺς χρόνους τῆς
δουλείας τοῦ μακροῦς ἀντιλήπτορα, ὅστις νὰ τοῖς λαλήσῃ
περὶ τῶν ἑλληνικῶν παραδόσεων, τοῖς ἐμπνεύσῃ θάρρος καὶ
ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον. Ἐγεννήθησαν δούλοι ἐκ δούλων καὶ
συνείθισαν ἐν τῇ σκληρᾷ μοίρᾳ τῶν. Τοὺς ἐνέκρωσεν ἡ
ἀπελπισία.

Βεβαίως εἶνε γνήσιοι Ἕλληνες καὶ θ' ἀποκαλυφθῆ ἐν
αὐτοῖς εὐχερῶς ὁ ἔθνικὸς χαρακτήρ. Ἡ χέρσος αὕτη σήμε-
ρον γῆ, ἣτις παρίσταται μοι ἀξιοδάκρυτον θέαμα, δύναται
νὰ ζωογονήσῃ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ταμείου καὶ πολλῶν ἰδιω-
τῶν τοὺς πόρους, οἱ δὲ Θεσσαλοὶ πάντες νὰ γίνωσιν αὖριον
οἱ ἐνθουσιωδέστεροι καὶ εὐφρέστεροι πολῖται. Δι' ἀμφοτέρα
θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος καὶ θὰ καταβληθῇ οὐχὶ μικρὰ
ἐργασία.

Z . . .

ΣΤΙΧΟΙ.

Σὰν ἄερί πῶρχεται μυρωδιαῖς λουσμένο
Καὶ φιλεῖ στὰ σίδηρα τὸν φυλακισμένο,
Γράμματα μοῦ ἔρχονται κάποτε στὰ ξένα,
Ποῦ γιὰ τὴν πατρίδα μας λένε καὶ γιὰ σένα.
Τί στιγμαῖς δλόδροσαι! Οἱ καλοὶ μου χρόνοι
Πάλι ἀνασταίνονται· κ' ἡ χαρὰ ἀπλόνει
Σ' ὅσα εἶναι γύρω μου τὴν χρυσῆ τῆς σκέπη.
Καὶ σὲ ὄνειρο τρελλὸ ἢ καρδιά μου βλέπει
Μέραις, τόπους, πρόσωπα, ὅλα τὰ παλιά μου,
Νὰ γυρνοῦνε, ν'ἄρχωνται, νὰ πετοῦν σιμά μου,
Καὶ χοροῦ νὰ στήνουνε γύρους μαγεμένου.
Καὶ μ' ἐλπίδ' ἀκλόνητη, πίστη ἀπελπισμένου
Σ' τὸ παράθυρο δετὸς καρτερῶ καὶ πάλι
Τὸ ξανθὸ σου πῶς θὰ δῶ νὰ περᾶ κεφάλι.

Τί στιγμαῖς δλόδροσαι, μὰ στιγμαῖς! Στὸ μνήμα
Οἱ νεκροὶ γυρίζουνε, κ' ἡ καρδιά μου—κρίμα—
Ἄπ' τὰ ὄνειρα ὅσῃ γῆ πέφτει ἀπελπισμένη,
Πεταλοῦδα πῶχουνε μὲ κλωστή δεμένη.

Παροδίτης.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΤΕΡΑΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ.

Μὰς γράφουσιν ἐκ Λαρίσσης τὰ ἐξῆς λυπηρὰ :

Προχθὲς ἐκάθητο ἐν τινὶ ζυθοπωλείῳ τρεῖς ἀξιωματι-
κοί μας, εἰς παρακειμένην δὲ τράπεζαν εἰς λοχαγὸς Τοῦρ-
κοῦ, ἔλθων ἐκ Σμύρνης ὅπως παραλάβῃ τὴν οἰκογενεῖάν του
καὶ εἰς ὑπίατρος ἐκ τῶν ἡμετέρων, πρᾶγμα ὅπερ δὲν ἠδύ-
ναντο ν' ἀνεχθῶσι, φαίνεται, τὰ ἐπικινδύνως εὐερέβιστα
νεῦρά των, ὅθεν σκώμματ' ἀπρεπῆ καὶ φουτουκοβολήματα
προσεήμαναν τὴν ἐκρηξίν τοῦ φυλετικοῦ τῶν παληκαριῶν
μας πάθους. Ἐν τούτοις ὁ μαχητὴς τῆς Πλεύνας, ἐφ' ᾧ
δὲ καὶ ἐσκώπετο ὑπὸ τῶν θριμβεστῶν τοῦ Δομοκοῦ, λίαν
ἀξιοπρεπῶς περιωρίσθη μόνον νὰ τοῖς στρέψῃ τὰ νῶτα, εἰς
ἀναπόφευκτον δὲ εὐγενεστάτην παρατήρησίν του, τῷ ἀπῆν-
τησαν διὰ ποτηρίου πλήρους ζύθου κατὰ πρόσωπον, μεθ' οὗ
μάχη ἀγωνίας διὰ καρκελῶν καὶ ποτηρίων ἐπηκολούθησε
μεταξὺ ἐνὸς σκύλου καὶ τριῶν σταυραστῶν ἢ ἀσλανίων,
κατὰ τὸν συντάκτην ἐκδότην καὶ τυπογράφον τοῦ «Ἄστε-
ρος τῆς Θεσσαλίας», ἀνασπασάντων ἐν τέλει καὶ τὰ δι-
ψῶντα, ὡς εἶπέ τις, τουρκικὸν αἶμα ξίφη των, ἐνῶ ἀτάρα-
χος καὶ μὲ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς λαβῆς τῆς σπάθης του ὁ
προσβληθεὶς τοῦρκος ἀξιωματικὸς, ὡς μόνον ὄπλον ἀντέ-
τεινε μίαν μεγάλην μεγάλην περιφρόνησιν, διότι δὲν εἶνε,
λέγει, τόπος ἐδῶ νὰ τραβήξωμε σπαθιά, σεῖς μορεῖ νὰ
μάθαιε νὰ τὰ τραβάτε ἐδῶ, ἡμεῖς ὅμως ἐμάθαμε ἄλλοῦ.
Τὴν ἐπαύριον—κάλλιστα—τοὺς κατήγγειλεν εἰς τὸ Φρου-
ραρχεῖον ἐπὶ ἀδίκῃ ἐπιθέσει. Ταυτοχρόνως ὅλοι οἱ μπέδες
ἐν σώματι προσελθόντες τῷ Ἀρχηγῷ ἐζήτησαν ἱκανοποίησιν
ὑπὲρ τοῦ προσβληθέντος ἀδελφοῦ των, καὶ κατόπιν πολ-
λῶν ἀνακρίσεων ὁ εἰς τῶν ὑπολοχαγῶν διατελεῖ ἐτι ἐν
προφυλακίσει.

Ἐληξε τέλος πάντων καὶ τὸ σκάνδαλον τοῦ 11ου ὑπὲρ
τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἀρθείσης ὑπουργικῆ διαταγῆ τῆς
προσβλητικῆς κατ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ λέξεως ἀφι-
λότιμοι.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

29 Ὀκτωβρίου 1881.

Μελανὰ καὶ ἀγριωπά τοῦ βορρᾶ νέφη κατέκλυσαν τὸν
θελκτικὸν τῆς Ἀττικῆς μας ὀρίζοντα καὶ πυκνὴ βροχῆ,
προάγγελος τοῦ παγετοῦ, ἀπελάσσωσε τὰς κοινοφόρους
ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσας. Δυνάμεθα δὲ χωρὶς ἀμφιβολίαν
πλέον νὰ προφητεύσωμεν ὅτι ἐγγύς ὁ χειμὼν τοῦ λήγον-
τος ἔτους.

Ἐπέρχεται λοιπὸν ὁ χειμὼν, πολυπληθεῖς ἀναγνώσταί
μου, καὶ ἔσται κατὰ τὸν μυστικὸν Καζαμίαν τῆς Ἀντιπο-
λιτεύσεως διφυής. Χειμῶν τῶν Στοιχείων τῆς φύσεως.
Χειμῶν τῶν Στοιχείων τῆς Πολιτικῆς. Χιόνες καὶ παγε-
τοὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων. Βκλογαὶ καὶ συγκρούσεις ἐν ταῖς πό-
λεσι.